

ע"פ 32772/12/16 - קאסם מועין גמאל נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

16 פברואר 2017

עפ"ת 32772-12-16 קאסם מועין גמאל נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופטת נאוה בכור
המערער

קאסם מועין גמאל

נגד
המשיבה

מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המערער - עו"ד רוויטל נחום (ממשרד עו"ד גולוב פורת)

ב"כ המשיבה - עו"ד שגיא שגב

אין התייצבות למערער

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. בפניי ערעור על החלטת ביהמ"ש לתעבורה (כב' השופטת רות וקסמן) מיום 28.11.16, בגדרה דחתה בקשה לביטול גזר דין שניתן ביום 4.11.14 בהיעדר המשיב - בו נדון לקנס בשיעור 1,000 ₪, פסילה בפועל לתקופה של 45 ימים ופסילת רישיון נהיגה על תקופה של חודשיים לתנאי במשך שנתיים וזו בגין עבירה של הסעת רכב בו שני נושאים במספר העולה על 1 נוסע כמצוין ברישיון הרכב, בניגוד לתקנה 84(ב) לתקנות התעבורה.

תאריך ביצוע העבירה - 20.8.14.

2. בהחלטתה נדרשה כב' השו' וקסמן לסתירת טענתו של המערער כי ההזמנה שנמסרה לו הייתה בשפה העברית שאינה שגורה בפיו ולכן לא התייצב לדיון, וכך גם לטענת גרסתו בדבר עיוות דין הנגזר מהעונש שנגזר עליו.

עמוד 1

לעניין השפה - ציינה כב' השו' וקסמן כי השפה העברית היא השפה הרשמית ועל המערער היה לברר את הכתוב בזימונו למרות טענותיו.

לענין עיוות הדין - ציינה כי הענישה שהוטלה על המערער נמצאת במתחם הענישה הראוי והסביר, וציינה עוד כי המערער נוהג משנת 93 ולחובתו 45 הרשעות קודמות. כן ציינה כי חומרת העונש הינה עילה להגשת ערעור ולא לביטול פסק דין.

3. בהודעת הערעור למעשה חוזרת ב"כ המערער על טענותיה בבקשה לביטול פסק הדין בהיעדר תוך שהיא מפנה לעובדה כי לא ניתן למערער יומו בבית המשפט כי הוא מתקשה בקריאת השפה העברית, הוא לא הבין את הדו"ח ועד עתה נדון רק בגין ברירות משפט.

עוד ציינה כי העונש חורג בחומרתו נוכח נסיבותיו האישיות של המערער שהינו אב ל-6 ילדים ופרנסת המשפחה עליו.

4. ב"כ המשיבה חוזר על נימוקי בית משפט קמא בהחלטתו, והוסיף כי הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה פרק זמן משמעותי לאחר שניתן ואין מקום להיעתר לה.

5. לאחר שנדרשתי לטיעוני הצדדים, כמו גם להנמקותיו של בימ"ש קמא - בדותו את הבקשה לביטול פסק דין בהיעדרו של המערער - לא מצאתי כי נפלה טעות בבית משפט קמא, ולכן אין מקום להתערב בהחלטתו.

בנוגע לטענה הנוגעת לשפה העברית - על המערער היה לברר את פשר הזימון שהגיע אליו גם אם הוא כתוב בשפה העברית, ויכל להסתייע בכל אדם רלבנטי לצורך כך.

באשר לטענת עיוות הדין - אין בה ממש, נוכח הנמקותיו של בימ"ש קמא זה המקום לחזור עליהן.

לא התעלמתי מנסיבותיו האישיות של המערער, כמפורט בהודעת הערעור כמו גם בהחלטת בימ"ש קמא - אך אני סבורה כי באלה בלבד אין כדי להקים עיוות דין המצדיק את ביטול החלטתו של בימ"ש קמא, או כי מתקיים כל עיוות דין אחר המצדיק זאת.

6. משכך הערעור נדחה.

ניתנה והודעה היום כ' שבט תשע"ז, 16/02/2017 במעמד הנוכחים.

עמוד 2

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

נאוה בכור , שופטת